

У ПОШУКАХ СКАРБУ

Рівнини, гори, ліси, озера і навіть болота – природа Івано-Франківщини по-справжньому різноманітна. Звірі парку Андерхіл обожають блукати незвіданими стежками, адже завжди є шанс натрапити на щось цікаве. Так сталось і цього разу.

Носоріг Еней якраз повертався зі свого тихого полонання. Об'ївшись улюбленої осоки, він неспішно йшов лісом. Здалеку побачив своїх друзів — слона Елфі та собачого ведмедя Гарві, які щось емоційно обговорювали. Енею стало цікаво, про що теревенять звірята. Та він не став підходити до товаришів. У лісі Еней був знаним пліткарем і мало хто довіряв йому свої секрети. Тому носоріг вирішив не питати напряду, а обрав іншу тактику. Він заховався за густим кущем ліщини, зручно вмовстився й став підслуховувати.

Та Елфі з Гарві не так просто обвести навколо пальця. Як тільки вони почули шелест куща, одразу насторожились. І не дар-

ма. Добре придивившись, звірі побачили великий ріг, який виглядав з-за ліщини. Цього було достатньо, щоб зрозуміти: це був Еней.

– Ти теж бачиш цього цікавого носа? – тихенько промовив Гарві.

– О, так. Ріг Енея я ні з чим не сплутаю. – так само тихо відповів Елфі. – Він любить лізти не у свої справи.

– Давай його трішки провчимо!

– У мене вже є ідея. Зараз головне показуй своє захоплення та зацікавлення.

Собачий ведмідь махнув головою і друзі почали свою виставу.

– Гарві, – голосно-голосно промовив слон, – Я на та-а-а-к-е-е натрапив!

– Нумо! Розкажуй!

– Сьогодні біля озера я викопував смачні корінці. Коли рив біля великої верби, чую «Дзень» – це мої зуби-бивні стукнулись об щось тверде. Я думаю, це скриня зі скарбом.

– Ого! І що? Ти її дістав? – захопливо

запитав Гарві

– Е, ні. Мене покликкала мама і я був змушений покинути розкопки. Та й сам би я точно не дістав її. Скриня, здається, дуже велика. – продовжив фантазувати Елфі. – А давай завтра з самого ранку підемо і викопавемо скарб. Ти зі мною?

– Звичайно! Вже не можу дочекатись.

– Тоді йдемо ще прогуляємось і заодно подумаємо як будемо розпоряджатись знайденим.

Гарві та Елфі завершили свою виставу і попрямували стежкою далі. Вони пройшли кілька метрів і причаїлись у схованці. Звірі стали виглядати, що ж робитиме Еней. А носоріг, у той час, не тямився від почутого. Як тільки його товариші зникли з виду, він миттю зірвався з місця і побіг у бік озера.

– Оце я молодець! Яку корисну інформацію я підслухав. Я їх випереджу! Зараз швидко викопаво скарб і ніхто навіть не здогадається, що це був я. – думав собі Еней.

Носоріг навіть не підозрював, що це може бути неправдою. Прибігши до заповітної верби Еней став рити. Він довго порпався. Справа була не з найпростіших. Та носоріг був серйозно налаштований. Час йшов, сили згасали, а з ними й запал знайти скарб.

– Елфі добре. У нього аж чотири бивні: окрім двох основних, є ще два допоміжних. Та ще й яких! У вигляді лопати! Для нього копати – це елементарно просто. Не те, що

мені. – засмучено говорив сам до себе Еней.

Та часу жаліти себе не було. Або він знайде скарб сьогодні, або завтра це зроблять його друзі. Зрозумівши це, Еней взяв себе в руки і продовжив рити.

– Ну що? Знайшов щось?

Це був голос Елфі. Вони з Гарві якраз дійшли до озера, щоб припинити марні спроби носорога знайти скриню. Звірі вирішили розказати все товаришу. Наука наукою, але вже вечоріло і усім пора було розходитись по домах.

Еней озирнувся і побачив слона і собачого ведмедя, які всміхались йому. А той був весь в болоті. Замурзаний від голови до п'ят.

– Ти би себе зараз бачив! – весело промовив Елфі. – Довго ж ти відмиватимеш своє хутро від цієї грязюки.

– Що ви тут робите? Ви ж мали прийти сюди завтра! – відповів Еней.

– Ні, друже – ми це все придумали, щоб тебе провчити. – додав Гарві. – Підслухувати — негарно. І без дозволу лізти в чужі справи також. Ми ж з тобою друзі. А з друзями так не чинять!

Енею стало соромно за свій вчинок. Він не знав, куди дітись. Єдиним правильним варіантом було попросити пробачення.

– Вибачте мене, хлопці. Я все зрозумів. – тихо промовив носоріг. – Просто я побачив, як ви щось жваво обговорювали й мені стало дуже цікаво, про що саме. Я подумав, якщо

запитаю напяму, ви мені не розкажете.

– Так, ти правий. Ми б тобі точно не розказали. Бо мова йшла про сюрприз, який ми готуємо тобі на день народження. Він ж в тебе наступного тижня? – весело сказав Елфі.

– Так, саме так! – радісно відказав носоріг.
– Дякую вам! Ви на мене не ображаєтесь?

– Звісно ні. Ми ж друзі. Сподіваємось ти теж на нас не тримаєш зла через цю історію зі скарбом.

Друзі розсміялись і домовились більше ніколи не мати один від одного секретів. За винятком підготовки свят та сюрпризів одне для одного.

